

Embedsmænds Antal, som deels allerede er gennemført, deels, med Undtagelse af enkelte Afdelinger, vilde blive en Følge af Sværfættelsen af de Forandringer, som man har bragt i Forslag, og den derved indtrædende Forøgelse i Arbejdet for de tilbageblivende Embedsmænd, har man heller ikke kunnet tillægge nogen afgørende Betydning i formeldte Henseende.

En Forbedring af Embedsmændenes Tilkaar, hvorved tillige den sidstnævnte Betragtning, om man vil lade den komme til orde, som og Hensynet til den formindskede Udfigt til Fremmelse fyldestgøres, har man dertilmod tvøvet at burde bringe i Forslag ved en noget hurtigere Oprykning paa Alderstillæg og ved lidet høiere Endesummer i Lønningen for de Embedsclasser, der i Almindelighed eller dog i det overveiende Antal Tilfælde ville være Slutningsstillingerne for de Bedkommende, nemlig Departements- og Contoirchefsposterne. Loven af 1860 fastsætter, som bemærket, en Tjenestetid af 5 Aar saavel for Departementschefer som for Contoirchefer for Indtrædelsen af et Tillæg af 200 Rbd. (forøget med Sædtillæg, forsaavidt ikke Maximum af dette allerede er naaet). Da Lønningerne (affæet fra Sædtillæget) ved disse Tillæg kunne stige til henholdsvis 3,200 Rbd. og 2,000 Rbd., vil der saaledes udkræves en Tjenestetid i Lønningsclassen af henholdsvis 20 og 15 Aar, inden de Paagjældende naae til den høieste for Embedet bevilgede Lønning. Det lader sig næppe negte, at denne Tid er særdeles lang, navnlig naar der tages Hensyn til, at der efter Forholdene udkræves en ikke ung Alder, inden Bedkommende indtræder i de nævnte Embedsclasser, og det staaer til at vente paa Grund af Indskrænkningerne i Embedernes Antal, at Udnævnelsen fremtidig i Almindelighed vil finde Sted i en endnu senere Alder. Forslaget gaaer her efter ud paa, at Fristen for Alderstillæggenes Indtræden fastsættes til 3 Aar, hvorved der ikke kan antages at ville indtræde nogen væsentlig Udgiftsforøgelse for Statskassen. Man skal ogsaa henwise til, at Loven om Lønninger ved Hæren af 25de Juli 1867 for den der omhandlede Departementschefspost i Krigsministeriet fastsatte en 3aarig Periode for Indtrædelsen af Alderstillægene, ligesom det Samme er bestemt ved andre Lønningslove for Embedsclasser, med

hvilke de heromhandlede nærmest maae stilles lige. Med Hensyn til Størrelsen af Alderstillægene turde 200 Rbd. formeentlig ansees for passende, naagtet det ikke kan lades ubemærket, at Beløbet efter Loven af 1860 er noget større for Contoirchefer, paa Grund af Sædtillæget, ligesom det ved Hærens Lønningslov for den paagjældende Departementschef i Krigsministeriet endog var bestemt til 300 Rbd.

For Fuldmægtige er der ved Loven af 1860 fastsat en Forøgelse af Lønningen ved Alderstillæg af 50 Rbd. for hvert Tjenesteaar. En Forøgelse med Alderstillæg af 100 Rbd. findes dog mere hensigtsbærende, hvorimod denne da kun bør indtræde hvert andet Aar, skjøndt herved Forøgelsen af Lønningen med Alderstillæg er noget mindre end ved et aarligt Tillæg af 50 Rbd., af hvilket der derhos efter de bestaaende Forhold beregnes Sædtillæg; men for denne Embedsclasser maa man foreslaae at sætte Lønningen noget høiere end den efter Loven af 1860 fastsatte, forøget med Sædtillægets Gjennemsnit, saameget mere som det efterhaanden indskrænkede Antal af Pladser i bemeldte Embedsclasser gjør Avancementet til den langsomme. Det vil imidlertid sees, at saavel Begyndelses- som Slutningslønnen ikke afviger meget fra hvad der nu er fastsat. At Slutningslønnen, som i Loven af 1860, sættes noget høiere for Fuldmægtige under Revisionen, er formeentlig vel grundet, da der for disse kun er en indskrænket Udfigt til Fremmelse. Den samme Betragtning gjør sig imidlertid gjældende for Fuldmægtige i Finansministeriet og under Archivræsenet, og man har derfor bragt en lignende Udgang til høiere Alderstillæg i Forslag for 8 Fuldmægtige under Finansministeriet (affæet fra Revisionen) og 2 under Archivræsenet.

Med Hensyn hertil foreslaaes altsaa, at Lønningen fastsættes:

for Fuldmægtige til 900 Rbd., stigende med Alderstillæg af 100 Rbd. for hver 2 Aars Tjeneste, indtil 1,200 Rbd., dog for Fuldmægtige under Revisionen og Archivræsenet samt for et Antal af 8 Fuldmægtige i Finansministeriet, affæet fra Revisionen, til 1,400 Rbd.;

for Contoirchefer til 1,600 Rbd., stigende